

Università degli Studi di Urbino Carlo Bo

Az Erasmusomat – sokaktól eltérően – nem egy igazi „partyfővárosban” (mint Milánó vagy Róma), hanem egy közép-olasz kisvárosban, Urbinóban töltöttem.

Elég nyomós érveim voltak e mellett: egyrészt ötödéves jogászként az utolsó éves tárgyakhoz, beadandóhoz és diplomamunkához kellett a nyugalom, másrészt – közvetlen az Erasmus előtt – közel 9 hónapot töltöttem már Marche régióban, s megtetszett az ottani életvitel. Először nem is az egyetem, hanem egy önkéntes program miatt jutottam el Pesaro-Urbino megye gyöngyszemébe, amely egyből lenyűgözött. Aki egy kicsit is szereti a történelmet és a tipikus itáliai-latin tájat és építészetet, annak feltétlen látnia kell.

Urbino már a római kor óta lakott település, a fénykora viszont a középkor végére és kora-újkorra tehető. Ebben az időben Urbino San Marinóhoz hasonlóan kis városállamként működött, s a Montefeltro-család és utódai a hercegség vagyonának egy jelentős részét építkezésbe fektették.

A város maga nem nagy, körülbelül 16 000 fős, s ennek egy szeletét teszi ki a történelmi központ.

Egy kis negatívum, hogy bár tervek voltak, vasút mégsem épült Pesaróból Urbinóba, ami miatt közlekedés szempontjából egy kissé problémás. Megközelíteni Rimini és San Marino felől, illetve Pesaróból lehet. Jómagam az utóbbit választottam, s meg kell mondjam, néha

eléggé kényelmetlen, télen pedig, jelentősebb havazás esetén akár fél-egy napokra le is állhat a közlekedés.

Egy átlagos „erasmusos” menetrend talán így nézhet ki: Rómából/Bolognából a reptérről a vasútra kell menni, onnan vonattal Pesaróba, majd a pesarói állomásról Urbinóba. A buszok hétköznap félóránként, szombaton óránként, vasárnap pedig még az olaszok számára is nehezen kiismerhetően (általában 1,5-2 óránként) közlekednek.

Ha valaki meg akarja ismerni az olasz kultúrát, először érdemes Urbinóban kezdeni. A Palazzo Ducale kiállításai és személyes kedvencem, a Città ideale c. festmény kihagyhatatlan, s fel lehet keresni a híres itáliai festő, Raffaello szülőházát is. Érdemes meglátogatni a Terazza del Duca nevű éttermet, ahol hétfőtől csütörtökig a hallgatók kedvezményesen ehetnek igazi olasz pizzát, legalábbis annak marcheai alfaját. Emellett nem lehet kihagyni a helyi ínycsikéket is, például a brutti di Urbino névre keresztelt tésztát vagy az itt is honos piadinát.

Urbino felfedezése után már alkalom nyílna a többi várost is megismerni. Pesaro kihagyhatatlan a tengerpartjával és főterével. Pesarótól vonattal délre is érdemes utazgatni, főleg Fanóba és Senigalliába. Északra is el lehet vonatozni, itt fekszik ugyanis Cattolica, és az olasz ifjúság központja, Rimini, ami vonattal 20-25 perc. Riminiből pedig érdemes meglátogatni San Marinót. Emellett nincs messze innen Bologna és Firenze sem (1,5-2,5 óra Pesaróból), Róma már egy kissé neccesebb (2,5-3 óra), de még mindig a túrhető kategória.

Na, de akkor el kellene mesélnem, hogy miért is voltam „kint”. Amint már fentebb említettem, joghallgató vagyok, s épp ezért az egyetem jogi karára iratkoztam be. Maga a beiratkozás kb. 10-20 percet vesz igénybe, számottevő olasz nyelvtudást nem igényel, mivel a tutorok kiválóan beszélnek angolul. Ez talán kivétel is az olasz adminisztrációs szolgáltatásokra jellemző fejtelenség, mivel a többi Erasmus-kötelezettséget néha nehézkesen oldják meg.

A lakhatást én kollégiumban oldottam meg, ami talán az egyetlen negatívuma volt a kint létemnek. A La Vela nevű „részlegben” helyeztek el. Ez egy eléggé lerobbant épület, a spanyol lakótársam szerint Padova börtöne ehhez képest luxusszálló. Az internet is meglehetősen gyenge, s a szobákat is inkább gyertyákban, mintsem csillagokban kell érteni.

Maga az oktatás kevésben tér el a magyartól. Amire ügyelni kell, hogy a kurzusok kezdete és vége mindig tanárfüggő. Sokszor még interneten sem lehet tudni, hogy mikor és hol kezdődnek az előadások, ezért érdemes a tanszékekre menni tájékozódni. Az itthoni „akadémiai öt perc” egy kissé inflálódott, itt tizenöt, ami még mindig barátságosabb, mint a napolyi órákban mért késéseknél.

Amit mindenképp tanácsolok a hallgatóknak az az olasz nyelvkurzus felvétele. Szerencsém volt, mert szeptember elején, az egyetem kezdete előtt mentem ki, és felvettem az intenzív, B2-es nyelvkurzust. Ha valakinek már van is egy B2-es szintje, mindenképp érdemes legalább az elején bejárni, mert sok újdonságot tanulhat, ráadásul a tanárok kifejezetten kedvesek és jól, érthetően magyaráznak. Az intenzív mellett választható az egyetem mellett párhuzamosan futó kurzus is, ennek a színvonala azonban – az erasmus-társaim szerint – gyengébb.

A tantárgyak közül kettőt emelnék ki: az olasz alkotmányjogot és EU-jogot. Az olasz alkotmányjog elsőéves tárgy, úgy tudnám jellemezni, mint itthon a Római jogot. Akinek ez sikerül, annak megvan az első komoly lépése a jogásszá váláshoz. A professzor, Massimo Rubechi és társai nagyon érhetően magyaráznak, hamar bele lehet rázódni.

Az olasz EU-jogos előadás kevésbé izgalmas, ugyanakkor rendkívül hasznos. Itt bele lehet tekinteni ugyanis egy alapító-tagállam gondolkodásmódjába, amit – reményeim szerint – zsv-n is felhasználható. Ráadásul mindkét tárgy másfajta szókinccset ad. Nekem legalábbis ez a két tárgy megalapozta az olasz jogi szaknyelv-tudásomat, mivel szinte minden más lényeges jogterületet is lefednek az egyes témák.

Az osztályozás – a magyartól eltérően – egy 30-as skálán folyik, 18-astól van meg a vizsga. Általában segítenek a külföldi diákoknak, de például részvizsgák esetén (előre le lehet tudni az anyag egy bizonyos részét) erre nincs mód, mivel általában zh-król van szó.

Bár sok tárgyat lehet teljesíteni angolul, mégis az olaszt ajánlom. Egyrészt személyes kihívás is, másrészt, sokkal könnyebben fejlődik az ember az anyanyelvi környezetben.

Úgy gondolom, hogy a tárgyakat pár nap tanulással és az órai előadások anyagának felhasználásával könnyen lehet teljesíteni.

Hogy kinek ajánlom Urbinót? Először is annak, aki szeretné mélyen megismerni Olaszországot. Olyannak, aki szeretne egy nyugodtabb környezetben lenni. Ugyanis Urbino az a hely, ahol el lehet vonulni, de ha az ember megunná a magányt, gyorsan vissza is térhet, hiszen szinte minden nap (legfőképp kedden, csütörtökön és szombaton) vannak egyetemi bulik. Ha pedig igazi, olasz „csapatásra” vár, ott van Rimini, a DJ MAG Top 100-as diszkóival.

Az egyetemet olyanoknak ajánlanám, akik szeretnének olaszul megtanulni. Ha mégis hiba csúszna a számításba, ott van biztonsági nyelvként az angol, amit azonban a vendéghallgatókon kívül mással nem tud használni. Nem árt tehát egy B1-es nyelvtudás sem olaszból.

Mindent összevetve, azt tudom mondani, hogy életem egyik legjobb döntése volt Urbinóba menni Erasmusra, mivel egy teljesen új jogi kultúrát ismertem meg, s az itt szerzett tudást remélhetőleg a jövőben is fel tudom használni.

Kandikó Csanád